

Ellere Gitti

– Harun Yıldırım · 07 Aralık 2013

ELLERE GİTTİ

Melûl melûl durma divane gönül
Bana kısmet olan ellere gitti
Ey hali perişan avere gönül
Bülbülünde uçtu güllere gitti

Gafil olup gezsem Halim'den bilmez
Kerem olup yansam imana gelmez
Güzelliğın hüsnü Leyla'dan kalmaz
Mecnun'uda yaktı çöllere gitti

Söyleyin Ferhat'a delsin Davras'ı
Konuşsam dokunur sözün sivrisi
Yar kendini sanmış melek yavrusu
Çiğnedi postumu çullara gitti

Çiğdeme zor gelir kırdan ayrılmak
Bülbülün işidir zardan ayrılmak
Gözüm baka baka yardan ayrılmak
Vefasız dediğim kullara gitti

Kipriğın okmudur ey gözü mestim
İdam sehpasına götürdü dostum
Son arzum resmini boynuma astım
Gözün Aydın bu can sallara gitti

Benden sonra yüzün gülmesin gayrı
Mezarıma dahi gelmesin gayrı
Öldüğümü bile bilmesin gayrı
HARUNİ dönülmez yollara gitti

HARUN YILDIRIM